U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Lenky Matyášové a soudců JUDr. Jakuba Camrdy a Mgr. Ondřeje Mrákoty v právní věci žalobce: **T. R.,** proti žalovaným: **1) Obvodní soud pro Prahu 8,** se sídlem ul. 28 pluku 1533/29b, Praha 10, **2) Městský soud v Praze,** se sídlem Spálená 2, Praha 2, **3) Vrchní soud v Praze,** se sídlem Náměstí Hrdinů 1300, Praha 4, **4) Ústavní soud,** se sídlem Joštova 8, Brno, o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 25. 10. 2016, č. j. 10 A 186/2016 - 5,

takto:

I. Řízení o kasační stížnosti **se zastavuje.**

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Nejvyššímu správnímu soudu byla 24. 11. 2016 doručena kasační stížnost žalobce (stěžovatele), která směřuje proti v záhlaví označenému usnesení Městského soudu v Praze (dále jen „městský soud“). Současně s podáním kasační stížnosti stěžovatel požádal o osvobození od soudních poplatků a ustanovení zástupce. Nejvyšší správní soud usnesením ze dne 15. 12. 2016, č. j. 5 As 285/2016 – 21, žádost stěžovatele o osvobození od soudních poplatků a o ustanovení zástupce pro zjevnou neúspěšnost kasační stížnosti ve smyslu § 36 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), zamítl a stěžovatele vyzval, aby ve lhůtě 7 dnů od doručení usnesení uhradil soudní poplatek za kasační stížnost ve výši 5000 Kč, a aby ve lhůtě dvou týdnů od doručení usnesení předložil plnou moc udělenou jím advokátovi k zastupování v řízení o kasační stížnosti nebo prokázal, že má vysokoškolské právnické vzdělání, vyžadované pro výkon advokacie. Stěžovatel byl poučen, že nebude-li soudní poplatek zaplacen ve stanovené lhůtě, soud řízení o kasační stížnosti zastaví. Stěžovatel byl rovněž poučen o tom, že řízení nebude zastaveno v případě, je-li tu nebezpečí z prodlení, v jehož důsledku by stěžovateli mohla vzniknout újma, jestliže stěžovatel ve stanovené lhůtě sdělí soudu okolnosti, které takové nebezpečí osvědčují, a doloží, že bez své viny dosud nemohl soudní poplatek zaplatit. Zároveň byl

stěžovatel upozorněn, že nebude-li odstraněn nedostatek povinného právního zastoupení, v řízení nebude možno pokračovat.

Výzva k zaplacení soudního poplatku byla stěžovateli doručena v úterý dne 3. 1. 2017. Poslední den lhůty pro zaplacení soudního poplatku tak připadl na úterý 10. 1. 2017, lhůta pro předložení plné moci k zastupování v řízení o kasační stížnosti uplynula v úterý dne 17. 1. 2017. Stěžovatel ve stanovené lhůtě soudní poplatek nezaplatil a neprokázal, že je právně zastoupen. Stěžovatel na výzvu reagoval podáním ze dne 9. 1. 2017, ve kterém uvedl, že je právním laikem a *„žádá tímto k doplnění žaloby o přidělení bezplatného právního zastoupení a o zbavení povinnosti hradit soudní poplatky, na základě žádosti ze dne 10. 8. 2016 a prokazuje tímto, že je zde nebezpečí z prodlení ze kterého by mohla vzniknout stěžovateli újma a že stěžovatel nemůže z výše uvedených důvodů poplatek ve výši 5.000 Kč zaplatit. Stěžovatel je v dlouhodobé pracovní neschopnosti, kde veškerá výše uvedená tvrzení již stěžovatel soudu doložil v podané kasační stížnosti“*. Stěžovatel dále uvedl, že další změnu poměrů prokazuje rozhodnutím Krajského soudu v Praze ze dne 26. 9. 2016, sp. zn. 38 Nc 2211/2016, *„o přidělení bezplatného právního zastoupení a zbavení povinnosti hradit soudní poplatky“*.

Další podání zaslal stěžovatel soudu dne 16. 1. 2017. Stěžovatel uvádí, že neví, k čemu byl ve výzvě vyzván, neboť vše, včetně specifikace data rozhodnutí a popisu vyčerpávajícím způsobem uvedl v kasační stížnosti a požádal proto i o přidělení bezplatného zástupce; dále zpochybňuje stěžovatel přidělení jeho 3 kasačních stížností různým soudcům 1. senátu a zpochybňuje rozvrh práce Nejvyššího správního soudu.

Uvedené podání stěžovatele tak s ohledem na jeho obsah zřejmě nesměřuje k požadované výzvě, byť je zde zmiňována, neboť tou byl stěžovatel vyzván k zaplacení soudního poplatku a předložení plné moci k zastupování advokátem, nikoli k doplnění kasační stížnosti či identifikaci napadeného rozsudku. Polemika stěžovatele s přidělením jeho jiných kasačních stížností jinému senátu je v nyní projednávané věci zcela bezpředmětná, jakož i obecná výhrada k rozvrhu práce. Lze tak konstatovat, že ani dalším podáním stěžovatel neuvedl ničeho, co by mohlo přispět k závěru, že je zde dáno nebezpečí vážné újmy, kterou stěžovatel v prvním podání zmiňuje, jež by mohla se zastavením řízení o kasační stížnosti vzniknout.

Podle § 9 odst. 4 písm. c) zákona o soudních poplatcích soud pro nezaplacení poplatku řízení nezastaví, je-li nebezpečí z prodlení, v jehož důsledku by poplatníku mohla vzniknout újma, a poplatník ve lhůtě určené soudem ve výzvě podle odstavců 1 a 2 sdělí soudu okolnosti, které toto nebezpečí osvědčují, a doloží, že bez své viny nemohl poplatek dosud zaplatit. Nejvyšší správní soud konstatuje, že stěžovatel nesdělil soudu žádné okolnosti osvědčující nebezpečí vážné újmy, jež by mu zastavením řízení mohla vzniknout. Stěžovatel poukázal na svou dlouhodobou pracovní neschopnost, a s tím spojený nedostatek finančních prostředků, což ale nejsou okolnosti svědčící o možné újmě, která by stěžovateli mohla vzniknout v důsledku zastavení řízení. Navíc s ohledem na charakter kasační stížnosti (ostatně jako již samotné podané žaloby), kterou Nejvyšší správní soud vyhodnotil jako zjevně neúspěšný návrh, lze dospět k závěru, že zastavení řízení pro nezaplacení soudního poplatku stěžovateli újmu předpokládanou v ustanovení § 9 odst. 4 písm. c) zákona o soudních poplatcích způsobit nemůže.

Nejvyšší správní soud se blíže již nezabýval tvrzenou změnou poměrů, kterou stěžovatel prokazoval rozhodnutím Krajského soudu v Praze ze dne 26. 9. 2016, sp. zn. 38 Nc 2211/2016. Žádost stěžovatele o osvobození od soudních poplatků, resp. o ustanovení zástupce, podaná v jiném soudním řízení a příslušné rozhodnutí soudu o přiznání osvobození od poplatků a ustanovení zástupce, jsou z hlediska nyní vedeného soudního řízení před správními soudy irelevantní, neboť se podmínky pro přiznání osvobození od soudních poplatků účastníka řízení posuzují v každém soudním řízení zcela samostatně.

Vzhledem k tomu, že stěžovatel ve stanovené lhůtě nezaplatil soudní poplatek (ani neprokázal vznik závažné újmy v případě zastavení řízení), rozhodl soud podle § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích ve spojení s § 47 písm. c) s. ř. s. o zastavení řízení o kasační stížnosti.

Nejvyšší správní soud podotýká, že u stěžovatele je naplněn i důvod pro odmítnutí kasační stížnosti podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s., neboť odstranitelný nedostatek řízení – absence povinného zastoupení advokátem v řízení o kasační stížnosti - přes výzvu soudu nebyl odstraněn a pro tuto vadu nelze v řízení dále pokračovat.

O náhradě nákladů řízení Nejvyšší správní soud rozhodl v souladu s § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s., podle nějž nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení zastaveno.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 19. ledna 2017

JUDr. Lenka Matyášová
předsedkyně senátu